

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **A. K. M. G.**
bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra - OAMP**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 02. 2025, č. j. OAM-9826-21/TP-2024

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla dle § 75 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo jen „zákon“) zamítnuta jeho žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodu nesplnění trestní zachovalosti.
2. Mezi účastníky je nesporné, že žalobce nesplnil podmínku trestní zachovalosti dle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, proto žalovaný podle § 75 odst. 1 písm. e) zákona žádost žalobce zamítl. Žalobce byl rozsudkem X č. j. X ve spojení s rozsudkem X sp. zn. X pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1,2 tr. zákoníku a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na 3 roky a k trestu zákazu řízení motorových vozidel v trvání 5 let. Zkušební doba trvá do 22. 3. 2027, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí se žalovaný dosud neosvědčil z důvodu neuplynutí uložené doby. Přečin spočíval v tom, že žalobce dne 28. 1. 2023 na mokré vozovce vjel do protisměru, čímž způsobil nehodu s ostatními vozidly, kdy kromě škody na majetku způsobil i újmu na zdraví 6 ostatních účastníků silničního provozu. Spolujezdec vozidla Mitsubishi, se kterým se vozidlo žalobce

čelně střetlo, byl bezprostředně ohrožen na životě v důsledku zlomenin lebky, trhlin mozkové pleny s krvácením do mozku, četných zlomenin a vnitřních zranění. K nehodě došlo v důsledku nesplnění technických podmínek vozidla pro provoz (sjeté pneumatiky s nedostatečnou hloubkou dezénu) a nepřizpůsobení rychlosti vozidla.

3. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost úvah žalovaného o aplikaci výhrady ochrany veřejného pořádku i zásahu do rodinného života. Dle soudu je takové tvrzení v rozporu s obsahem odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný se zabýval otázkou, zda je žalobce aktuálně hrozbou pro veřejný pořádek a zároveň posuzoval, zda nedošlo k nepřiměřenému zásahu do rodinného života žalobce i se zřetelem k povaze trestného činu, době pobytu, rodinným i jiným vazbám žalobce. Žalovaný explicitně ke všem okolnostem přihlédl, zhodnotil je ve prospěch i neprospěch žalobce, zároveň přihlédl k rozsahu způsobené škody. Pokud žalovaný v nedbalostní formě přečinu žalobce spatřuje okolnost oslabující hrozbu žalobce pro veřejný pořádek, lze z toho dovodit pouze to, že se žalovaný zabýval veškerými okolnostmi věci, nikoli že by úvahy žalovaného byly ve vzájemném rozporu.
4. Soud k tomu uvádí, že důvodem pro zamítnutí žádosti nebyla ochrana veřejného pořádku, ale nesplnění podmínky trestní zachovalosti. Dle § 75 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže cizinec nesplňuje podmínku trestní zachovalosti*. Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona *se za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu*.
5. Žaloba tvrdí, že žalobce splňuje materiální podmínky směrnice 2004/38/ES, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty. Takový tvrzení je v rozporu s čl. 3 odst. 2 písm. c) směrnice, dle kterého *se tato směrnice nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oprávněni pobývat v členském státě na základě doplňkové formy ochrany v souladu s mezinárodními závazky, vnitrostátními právními předpisy nebo praxí členských států nebo požádali o povolení k pobytu z těchto důvodů a vyčkávají rozhodnutí o svém právním postavení*. Žalobce se sice na území ČR zdržuje od roku 2015, ale výlučně na základě řízení o doplňkové mezinárodní ochraně, která mu byla udělena v roce 2016, ale v roce 2023 mu již nebyla prodloužena, přičemž žaloba proti neprodloužení ochrany byla zamítnuta (č.j. 16 Az 4/2023- 56, č.j. 1 Azs 191/2024 – 88). Pokud směrnice výslovně vylučuje aplikovatelnost směrnice na osoby s doplňkovou ochranou, nelze podmínky směrnice obcházet tvrzením, že žalobce splňuje materiální podmínky směrnice. Žalobce nesplňuje formální, a tedy ani materiální podmínky směrnice 2004/38/ES, proto se na něj nevztahuje. Žalobou uvedené judikáty NSS se týkají osob, jejich pobytová historie splňuje podmínky pro aplikaci směrnice 2004/38/ES, a proto se závěry judikátů opírají o směrnici, zejména o čl. 27 odst. 2 směrnice, dle kterého *opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná*. Vyloučením aplikovatelnosti směrnice 2004/38/ES na osoby s doplňkovou ochranou evropský normotvůrce výslovně projevil vůli, že takovým osobám nehodlá poskytovat ochranu dle směrnice, proto soud nenalézá důvod, proč by takto proti vůli zákonodárce činil. Na daném nic nemění skutečnost, že podle § 68 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců se do zákonem požadované 5leté doby pobytu, jakožto podmínky

pro udělení trvalého pobytu, započítává také doba pobytu v postavení osoby požívající doplňkové ochrany podle zákona o azylu.

6. Právní poměry žádosti žalobce se tak řídí výlučně právní úpravou národního zákonodárce, tedy zákonem o pobytu cizinců, aniž by bylo možné dovodit přímý účinek směrnice 2004/38/ES. Žalobou uvedené judikáty spojené s výkladem rozporu s veřejným pořádkem, zejména s akcentací přítomnosti aktuální hrozby, nelze v posuzované věci aplikovat, a tedy dle nich postupovat a rozhodovat.
7. Soud má za to, že otázka ohrožení veřejného pořádku zahrnuje posouzení širšího okruhu relevantních okolností, které je správní orgán povinen zohlednit, než posouzení, zda byla naplněna zákonem stanovená formální podmínka trestní bezúhonnosti.
8. Soud shodně se žalovaným má za to, že institut trvalého pobytu je nejvyšší formou bytového oprávnění cizince, a proto lze důvodně očekávat, že podmínky pro jeho udělení budou přísnější než pro jiné formy bytového oprávnění. Soud považuje za výkladově inspirativní právě dotčený § 75 zákona o pobytu cizinců. Dle odst. 1 daného ustanovení *ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže a) cizinec k žádosti předloží padělané anebo pozměněné náležitosti nebo náležitosti, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti, b) v případě polygamního manželství nositel oprávnění ke sloučení rodiny již na území s jinou manželkou pobývá, c) je cizinec evidován v evidenci nežádoucích osob (§ 154), d) cizinec ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti, e) cizinec nesplňuje podmínku trestní záchovalosti (§ 174), f) cizinec nepředloží doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, g) v řízení jsou zjištěny skutečnosti podle § 77 odst. 1 písm. a) nebo e), nebo h) v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 68. Dle odst. 2 daného ustanovení ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dále zamítne, jestliže a) cizinec je zařazen do informačního systému smluvních států, b) cizinec žádající o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nesplňuje požadavky opatření před zavlečením infekčního onemocnění, c) v řízení jsou zjištěny skutečnosti podle § 77 odst. 2 písm. g), d) cizinec v době platnosti posledního povolení k dlouhodobému pobytu bezprostředně předcházejícího podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68 neplnil na území účel, pro který mu povolení k dlouhodobému pobytu bylo vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu, e) cizinec ohrozil bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nebo f) cizinec ohrozil bezpečnost jiného členského státu Evropské unie nebo závažným způsobem narušil jeho veřejný pořádek, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*
9. Oproti pobytu nad 90 dnů zákonodárce u vyšší formy bytového oprávnění (trvalého pobytu) stanoví podmínku trestní záchovalosti - absenci odsouzení za jakýkoliv trestný čin (§ 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců). Dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je podmínkou víza k pobytu nad 90 dnů, že cizinec nebyl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Zostření podmínky trestní záchovalosti tak odpovídá škále bytového oprávnění cizince, na jehož vrcholu je trvalý pobyt. Zákonodárce výslovně požaduje, aby nebyl trvalý pobyt udělen i osobám, které byly odsouzeny za nedbalostní trestný čin. Sama okolnost, že žadatel o trvalý pobyt byl odsouzen pouze za nedbalostní trestný čin, ze zákona není okolností, která by měla vést k udělení trvalého

pobytu, ba naopak. Zákon tímto výslovně popírá, že by nedbalostní forma trestného činu byla bez dalšího polehčující okolností. Nelze proto účinně namítat, že žalobce se dopustil pouze nedbalostního trestného činu (zde přečinu). Požadavek trestní zachovalosti, byť i nedbalostního charakteru, nijak nevyčnívá ve skupině dalších podmínek § 174 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jestliže důvodem pro zamítnutí žádosti o trvalý pobyt je realizace polygamního manželství, evidování v evidenci nežádoucích osob, nepředložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. Srovnání s ostatními podmínkami pro trvalý pobyt soud považuje za rozhodné, neboť v případě polygamního manželství a nepředložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, ostatně i nedodržení požadované doby 5 let pobytu si lze obtížně představit úvahy soudů o tom, zda těmito negativními zákonnými podmínkami je dostatečně intenzivně ohrožen zákonem chráněný zájem, který je překážkou pro udělení trvalého pobytu, jako je činěno např. u požadavku aktuální hrozby odsouzeného pachatele pro veřejný pořádek.

10. Přestože korektiv *zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince* je v zákoně uveden pouze u odst. 2 § 75 zákona o pobytu cizinců, má soud v souladu s judikaturou, že i v případě přítomnosti negativních podmínek dle odst. 1 daného ustanovení je žalovaný povinen v souladu s čl. 8 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách posoudit, zda nedochází k nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života žadatele.
11. Za další univerzální korektiv výkladu zákona a tím i při aplikaci § 75 zákona o pobytu cizinců soud považuje princip proporcionality, který však nelze ztotožnit s postupem dle čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES.
12. Žalovaný provedl úvahu o přiměřenosti uloženého opatření spočívající v odeprání přiznání trvalého pobytu žalobce optikou čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES, kdy se kromě povahy a následků trestného činu žalobce zabýval také tím, zda žalobce i nadále představuje nebezpečí pro veřejný pořádek. Soud má za to, že žalobce nepředstavuje nebezpečí pro veřejný pořádek, neboť jím spáchaný přečin byl excesem v jeho životě a vycházel výlučně z nedbalosti způsobené ledabylostí při plnění povinností řidiče motorového vozidla. Soud neshledává natolik intenzivní nebezpečí pro veřejný pořádek v osobách, které ignorují stav pneumatik. V této souvislosti soud uvádí, že dle znalce příčinou nehody nebyl pouze nedostatečný stav pneumatik, ale také nepřizpůsobení jízdy okolnostem (viz. odůvodnění rozsudku sp. zn. X). Soud považuje tvrzení žalobce v trestním řízení o četnosti servisování auta každé 2-3 týdny za nepravdivé, neboť tomu neodpovídá stav pneumatik, a hlavně soud neshledává důvod, aby takto činil majitel vozidla. Pokud tedy vozidlo nebylo neustále porouchané, ale takto žalobce nehodlal směřovat svou obhajobu. Dle soudu žalobce zásadně podcenil stav pneumatik, nevěnoval stavu vozidla potřebnou pozornost, což z něj nečiní bez dalšího element nebezpečný pro společnost.
13. Jak výše uvedeno, dle soudu žalovaný nebyl povinen se zabývat tím, zda je žalobce nadále nebezpečím pro veřejný pořádek, proto nesprávný závěr žalovaného o nebezpečí žalobce nevede k nezákonnosti rozhodnutí. Soud totiž shodně se žalovaným považuje za rozhodnou okolnost následek protiprávního jednání žalobce. Žalobce protiprávním jednáním způsobil intenzivní újmu na zdraví 6 účastníků dopravní nehody a také škodu na dalších vozidlech. Žalobce svým jednáním, byť neúmyslně, ale přesto, způsobil zásadní újmu na zdraví spolujezdce ve vozidle Mitsubishi, se kterým se prvotně střetl. Tato osoba byla v ohrožení života a zjevně si ponese trvalé následky. Nelze tak nad jednáním žalobce pouze milosrdně

„mávnout rukou“, že se vlastně nic nestalo, nikdo nezemřel. Ostatní účastníci nehody, zejména spolujezdec vozidla Mitsubishi, budou zcela jiného názoru. Následek protiprávního jednání žalobce byl natolik zásadní ve sféře ostatních účastníků nehody, že soud neshledává nepřiměřenost v odepření trvalého pobytu žalobci bez ohledu na to, že se jednalo o exces v jinak bezúhonném životě žalobce v ČR, který zde pobývá od roku 2015 a částečně se integroval, což soud dovozuje z jeho znalosti českého jazyka i snahy po dalším vzdělání. Přípravný jazykový kurs ČZU je velmi často využíván účastníky soudního řízení, proto jej nelze hodnotit nijak zásadně. Nelze také odhlédnout od toho, že žalobce neuhradil škodu poškozeným, takto učinila pojišťovna, kdy však soud očekává regresivní požadavek pojišťovny. Soud si je vědom toho, že možnosti příjmu žalobce jsou omezené, ale stále jde o to, že žalobce málem usmrtil jiného a k tomu neučinil nic, aby kromě podmíněného trestu se také činil ve smyslu náhrady škody pojišťovně. Na území ČR se sice zdržuje jeho bratr a sestra, ale ostatní členové rodiny se zdržují mimo ČR, žalobce je dospělý, proto je schopen života i bez členů rodiny. Vztah s přítelkyní také dle soudu nepředstavuje okolnost, která by byla způsobila popřít aplikovatelnost § 75 zákona o pobytu cizinců. Zároveň jde o vztah s cizinkou, která se na území ČR zdržuje na základě dočasného pobytového oprávnění, nelze tak v dané okolnosti shledávat zásadní vazbu k území ČR. Argumentace žalovaného o tom, že účinky napadené rozhodnutí nevedou k nutnosti žalobce vycestovat, nejsou zcela přiléhavé, jestliže neuvádí, jakou jinou formu pobytu na území ČR by žalobce mohl realizovat. Pokud žalovaný neuvede relevantní možnosti dalšího pobytu žalobce na území ČR, je povinen posoudit proporcionalitu zásahu napadeného rozhodnutí ve smyslu jeho návratu do země původu, neboť jiné formy pobytu obvykle předpokládají podání žádosti o pobyt v cizině, aniž by taková žádost byla povahy nárokové. Takto žalovaný však také učinil a soud se i v této části se žalovaným ztotožňuje. Změna životní úrovně u dospělého cizince, jehož dlouhý pobyt na území ČR byl dán výlučně dočasnou ochranou, není z důvodu vysoké intenzity následku jeho protiprávního jednání nepřiměřeným zásahem.

14. Bezpečnostní otázkou v zemi původu se zdejší soud zabýval ve věci dočasné ochrany žalobce, proto soud odkazuje na rozsudek č.j. 16 Az 4/2023- 56.
15. Zároveň má městský soud za to, že v případě neprodloužení (neudělení) povolení k pobytu již zákonodárce určitý test přiměřenosti provedl, jestliže stanovil podmínku absence odsouzení cizince za trestný čin pro udělení povolení k pobytu. Soud má za to, že ohledně zásady proporcionality v obecném smyslu (nikoli jen do rodinného života) je nutné rozlišovat řízení o zrušení povolení k pobytu a řízení o zamítnutí prodloužení povolení k pobytu, jakkoli je dáno shodnou zákonnou úpravou. V případě předčasného zrušení pobytové oprávnění je zasaženo do legitimního očekávání cizince, že mu bude svědčit pobytové oprávnění do doby jeho platnosti. U zásahu do legitimního očekávání trvání pobytu mohou okolnosti věci (např. délka předchozího pobytu cizince, polehčující okolnosti spáchání trestného činu, viz. rozsudek Městského soudu č. j. 16 A 23/2023 - 49) vést k závěru, že dané okolnosti natolik relativizují zákonné podmínky pro zrušení pobytového oprávnění, že jejich aplikace by mohla být nepřiměřeným zásahem do práv cizince. V řízení o prodloužení nebo o udělení pobytového oprávnění je situace z hlediska legitimního očekávání odlišná. Žadatel má legitimní očekávání pouze v tom smyslu, že pokud splní podmínky zákona, bude mu pobytové oprávnění prodlouženo nebo uděleno. Jednou ze zákonných podmínek prodloužení (udělení) pobytového oprávnění je absence odsouzení za trestný čin. Danou podmínku žalobce nesplnil, tudíž mu nevzniklo legitimní očekávání, že mu bude udělen trvalý pobyt, nedošlo tak k zásahu do jeho legitimního

očekávání. Správním orgánem provedený test proporcionality je tak „oslaben“ absencí uvedeného legitimního očekávání, tudíž zákonem předpokládané účinky nenastanou pouze za přítomnosti výjimečných okolností.

16. Na základě výše uvedeného soud považuje zásah do života žalobce spočívající v odepření trvalého pobytu za odpovídající intenzitě újmy na zdraví poškozených osob v důsledku nehody, kterou žalobce způsobil. Soud proto nenalézá důvody pro vyloučení aplikace § 75 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, ani žalobou tvrzené vady rozhodnutí, proto soud žalobu pro nedůvodnost zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. 6. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce